

РЕШЕНИЕ

№ 42852

гр. София, 20.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 19.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4515** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба от 24.04.24г от Н. В. В. от [населено място] против Решение № РКС24-РИ09-46/22.04.24г на Кмета на район „Красно село“-СО, постановено по негово Заявление по ЗДОИ с вх.№ РКС24-ОИ94-10/03.04.24г.

I / В жалбата се сочи, че Решението е нищожно и евентуално незаконосъобразно по всички хипотези на чл.146 от АПК, като се моли за прогласяването му за нищожно или за отмяната му като незаконосъобразно. В съд.заседание жалбоподателят се явява лично и с назначеният му служебен защитник адв.Св. Г., като поддържа жалбата и оспорва валидността на пълномощното на проц.представител на ответника-адв.Хр.Г./възражението е отхвърлено с протоколно Определение/. Жалбоподателят /лично/ заявява, че Заявлението по ЗДОИ е депозирано с цел да си състави собствено мнение за дейността на ответника Кмет на район „Красно село“-СО и по-специално кадровата му политика, а не от дейността на служителя Г., по отношение на когото се търси общ.информация. Решението всъщност представлява отказ по Заявлението, като е мотивирано с отказ на третото лице Г.-участник в РЕСУТ/което лице безспорно има право на такъв отказ/. Налице е надделяващ обществен интерес, като при наличие на лични данни в поисканите документи- може да бъдат заличени от ответника и да се предоставят. Заявената общ.информация е частично служебна, частично официална, като е налична и дължима. Моли се Съдът да се произнесе по всички възражения на жалбоподателя. Претендират се разноските по делото и по д.№ 2840/25г на ВАС, оспорва се като прекомерен претендиращият адв.хonorар на проц.представител на ответника. Адв.Г. сочи, че 1000лв honorар/без ДДС/ не е минимален

размер, тъй като Наредба №1/04г вече не е за мин.размери на адв.хонорари. Жалбоподателят/лично/ твърди, че е налице злоупотреба с права от ответника, който умишлено наема адвокати да го представляват по делата и ако спечели дело и му се присъдят разноски, образува срещу жалбоподателя изпълнителни дела при ЧСИ. За такъв дълг на жалбоподателя от 9000лв/разноски по други дела/, в момента има изп.дело №482/23г при ЧСИ Б.. Депозирани са писмени бележки, в които се допълва, че: лицето И. Г. е старши експерт „Инфраструктура“ в отдел „Териториално планиране“ на район „Красно село“-СО, като е назначен от Кмета на района-орган по назначението /в изпълнение на правомощията му по чл. 46 ал.1 т.1 и т.4 от ЗМСМА/; заявената информация по т.7 от Заявлението е официална/съдържа се в актовете на Кмета на района, свързани с разходване на публични средства/, а заявената информация по т.1-6 от Заявлението е служебна/касае назначаването на служители и осъществяването на адм.контрол върху дейността им –от страна на Кмета на района/; налице е надделяващ общ.интерес по см. на §1 т.6 от ДР на ЗДОИ, поради което на осн. чл. 37 ал.1 т.2 от ЗДОИ не е необходимо съгласие на трето лице; Кметът на района се явява зад.субект по чл.3 ал.1 от ЗДОИ, като заявената информация касае неговата дейност и не представлява производствена или търговска тайна по см. на §1 т.5 от ДР на ЗДОИ; Решението е мат.незаконосъобразно- нарушени са чл.41 от КРБ, чл.41 от ХОП на ЕС, чл.28 ал.3 от ЗМСМА и чл.12 от АПК, чл.2 ал.1, чл.3 ал.1, чл.4 ал.1, чл.6 ал.1 т.1-4, чл.7 ал.1, чл.12, чл. 13 ал.1 и ал.4, чл.14 ал.2, чл.15 ал.1 т.6 и т.15, чл.17 ал.1, чл.26 ал.1 т.4 и чл.28 от ЗДОИ; Решението е постановено при нарушена форма-липсват мотиви за отказ; Решението противоречи на целта на закона-вр. чл. 6 от ЗДОИ; Решението противоречи на съд.практика на ВАС по идентични казуси,касаещи данни за лица на трудов договор-техните задължения, квалификация и подбор/д.№ 4051/12г, д.9865/11г, д.№ 152/15г/; назначаването на служител е обществена информация , като спазването на изискванията за назначаване не представлява лични данни; ответникът се позовава на отказа на третото лице, но не е установено какъв е този интерес на третото лице, който би могло да се засегне с предоставянето на заявената информация; по принцип достъпът до служебна информация е свободен, като не са налице предпоставките по чл.13 ал.2 от ЗДОИ за ограничаването ѝ; ответникът служебно следва да установи налице ли е надделяващ общ.интерес; има допуснато от органа съществено проц.нарушение по чл.35 от АПК- не са установени релевантни факти/практика по д.№ 9270/20г и д.№ 11157/17г на АССГ/; защитата на лични данни при лица, изпълняващи публични длъжности е силно занижена/Решение № 9592/16г на ВАС/; длъжностните характеристики са служебна информация/д.№ 1062/19г на ВАС/; не са лични данни -данните как едно лице е било назначено /д.№ 152/20г на Адм.съд-Шумен/; с поисканата информация не може да се идентифицира лице/по см. на ЗЗЛД/; прикриването на заявената информация поражда обосновано съмнение за порочни практики в областта на човешките ресурси и цялостната дейност на районната администрация.

Ответникът Кмет на район „Красно село“-СО се представлява от адв. Хр.Г., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и сочи, че предвид представените по делото доказателства, е редовно упълномощена да представлява ответника и го представлява по множеството дела по ЗДОИ, водени в АССГ между същите 2 страни. Соци, че Решението е законосъобразно по всички хипотези на чл.146 от АПК. Претендира разноски по списък и уточнява, че е регистрирана по ЗДДС и претендира адв.хонорар в размера по Наредба №1/04г.Твърди се, че е налице злоупотреба с права от страна на жалбоподателя, който е бивш служител в този район и откакто не е сезира района с толкова многобройни запитвания по ЗДОИ, че юрисконсултите на смогват с цялата юридическа работа, създадена от жалбоподателя и това принуждава ответникът да наема и адвокати.Жалбоподателят не депозира Заявленията по ЗДОИ до района като обикновен гражданин, а като член на бившото ръководство на района-цели да

възпрепятства работата на настоящия екип. Моли се Съдът да направи служебна справка в АССГ-само за 2024г година колко дела по ЗДОИ са образувани между същите 2 страни във връзка със Заявления по ЗДОИ на жалбоподателя.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното, относимо към предмета на делото:

Начало на адм.производство е сложено със Заявление по ЗДОИ с вх.№ РКС24-ОИ94-10/03.04.24г, депозирано от В. до Кмета на район „Красно село“-СО. Видно от Заявлението: 1/ По предходно негово Заявление от 23.02.24г, ответникът е постановил положително Решение на 15.03.24г-предоставил му 34бр. документа/склучени трудови договори и заповеди за прекратяването им, заповеди за назначаване на дър.служители и заповеди за прекратяване на служ.правоотношения;/ 2/ сред тях бил Трудов договор № РД15/10/01.02.24г на И. Г.- старши експерт „Инфраструктура“ в отдел „Териториално планиране“ на район „Красно село“-СО; 3/ за да си състави собствено мнение относно дейността на Кмета на района/териториален орган на изпълнителната власт/- в областта на човешките ресурси, моли да му се предостави общ.информация/под формата на копия от документи, пратени до ел. му адрес/, формулирана в 7 точки.

Заявената информация е следната: 1/ Заявлението на Г. за назначаване на работа и всички приложения към него; 2/ Длъжностната характеристика на Г.; 3/ Пълен списък на поставените за изпълнение конкретни задачи на Г.-с данни от кого,кога и по какъв начин са му възлагани/според използваната система за регистрация на документи и документооборот/; 4/ Изготвени отчети за извършената дейност на Г.-с данни за обективния резултат от неговата работа и положения от него труд, информация дали е изпълнил възложените му конкретни задачи/от кого,кога и как е приет и оценен резултатът от труда му и изпълнението/; 5/ подробна делова справка за всички входящи,вътрешно-служебни и изходящи документи в района, възложени за администриране и/или администрирани,изготвени и/или съгласувани от Г./под формата на списък-извадка с деловодна информация за техните рег.номера,дата,подател,адресат,предмет и срок за изпълнение, в стандартен машинночетим формат на екселска таблица/; 6/ Писмена справка с данни дали Г. е ходил редовно на работа и какво е обективното му присъствие в сградата на районната администрация според използваната система за контролиран достъп и видеонаблюдение/; 7/ Периодични официални служебни оценки за извършената дейност от Г..

На 10.04.24г е изпратено запитване до Г./от юрк. на района/- дали е съгласен да се предостави заявената информация.На 17.04.24г Г. е изразил писмено изрично несъгласие за предоставяне на заявената информация.

Постановено е обж. Решение № РКС24-РИ09-46/22.04.24г на Кмета на район „Красно село“-СО, с което на осн. чл.28 ал.2, чл.34 и чл.31 ал.1 от ЗДОИ и предвид изричното несъгласие на Г., се уведомява заявителя, че не може да му се предостави заявената информация-в обем и по начин, който да не засяга интересите на Г..

Самият жалбоподател представя като доказателства пред Съда:

1/ Решението от 15.03.24г, с което му се предоставят не 34броя, а 36броя документа;

2/ Трудовият договор на Г. от 01.02.24г;

3/Решение на ответника по ЗДОИ от 11.09.25г, с което предоставя на жалбоподателя 5 бр. свои заповеди за определяне състава на РЕСУТ на района и 8 бр. Протоколи от заседания на РЕСУТ, всички от периода 28.04.23г-11.09.24г, ведно с тези 5бр. заповеди и 8 бр. Протоколи.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му по закон. Кметът на района е орган на изпълнителната власт/чл.38 ал.1 от ЗМСМА/ и като такъв е задължен субект по см. на чл.3 ал.1 от ЗДОИ.Решението не е нищожно поради липсата на компетентност.

Решението като краен резултат-отказ да се предостави заявената информация, е правилно. Това е така, тъй като съгл. чл. 2 ал.1 от ЗДОИ - Обществена информация е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.З. твърди, че цели да си състави собствено мнение относно дейността на задълженият субект по ЗДОИ- Кметът на района. Видно от формулираните 7 точки в Заявлението, всъщност се търси много подробна и изчерпателна информация за дейността на Г./назначен на трудов договор в района, не е държавен служител/. С т.2 от Заявлението не се иска одобрената Длъжностна характеристика за тази длъжност в района, а се иска конкретната такава на самия Г./т.е. екземплярът, подписан от него и част от трудовото му досие/. Става ведно от доказателствата по делото, че на заявителя вече са предоставени Трудовия договор на Г., както и Заповедите на районния Кмет за състава на РЕСУТ и Протоколите от заседанията на РЕСУТ, които касаят Г.. Това обуславя извода на Съда, че със Заявлението се цели получаване на информация за дейността на лице, назначено на трудов договор в района. Тази информация не представлява „обществена“ по см. на чл.2 ал.1 от ЗДОИ, тъй като не касае дейността на задължения субект-Кмета на района. Следвало е да се постанови отказ по Заявлението на това основание- информацията не е обществена, т.е. не попада в обхвата на ЗДОИ/чл.1/. Изобщо не е било необходимо да се търси съгласието на Г., но дори той да беше изразил съгласие и информацията да беше предоставена на заявителя- това не я прави „обществена“.

При този изход на спора- неоснователна жалба, на ответника се следват разноски в размер на 1200лв /с ДДС/- договорен и внесен адв.хonorар.Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че размерът е прекомерен и не е минимален, тъй като Наредба №1/04г вече не регламентира минимални размери. Съдът намира, че размерът от 1000лв /без ДДС/ , не е минимален /действително Наредба №1/04г не регламентира вече минимални размери/, като е напълно съответен на обема на извършените проц.действия от адвоката на ответника, както и на фактическата и правна сложност на делото. Съдът намира за неоснователно и възражението на жалбоподателя по чл.40 ал.1 от ЗДОИ за злоупотреба с права от ответника/който нарочно наемал адвокати, за да го товари с разноски/. На Съда е служебно известно, че Заявленията по ЗДОИ от В. до Кмета на район „Красно село“-СО са стотици /за периода, откакто В. не е Зам.Кмет на района- до момента/, като само при наличие на постановени откази по Заявленията му - по жалби на В. в АССГ са образувани също стотици дела по ЗДОИ. Също така е служебно известно на Съда, че по жалби на В. срещу Гл.Архитект на района или Кмета на района - в АССГ са образувани десетки дела по ЗУТ. Всички тези стотици Заявления по ЗДОИ и жалби по ЗУТ/и не само по ЗУТ/, налагат да се наемат адвокатски кантори, които да поемат юридическото

обслужване на казусите, създавани конкретно от В. - в района.

II / Делото е разгледано в 1 открито заседание -на 19.11.25г, като е обявено за решаване. Протоколът е публикуван на сайта на АССГ на 24.11.25г.

С Молба от 28.11.25г жалбоподателят: 1/ оспорил истинността на удостоверителен документ-Протокол от съд.заседание на 19.11.25г; 2/ моли да се изслуша направен аудиозапис от заседанието и ако се установят непълноти и грешки в съдържанието на Протокола/касаещи неговите изявления/- да се поправи и допълни Протокола. Сочи се, че в Протокола са пресъздадени превратно, невярно и непълно негови изявления, касаещи: обещания, дадени на гражданите през 2023г от органи, избрани на изборите през 2019г; представеният от него като доказателство - Протокол от заседание на РЕСУТ/с участието на Г./ съдържа Решение, което всъщност е незаконосъобразно по чл.22 от ЗУТ/а не по чл.29 от ЗУТ/; задължението му към СО за разноски по делата в размер на 9000лв - по изп.дело на ЧСИ е станало в размер над 35000лв.

С писмено Разпореждане от 29.11.25г Съдът е указал на жалбоподателя, че: 1/ в съдебното заседание не е воден аудиозапис/ако се води-това се обявява от Съда в съдебно заседание/ и при липсата на аудиозапис- няма какво да се изслушва в ново открито заседание; 2/ Съдът ще вземе предвид направените в Молбата му корекции в изявляенията му/доколкото касаят спора/-при произнасянето си по същество.

Разпореждането е връчено на адреса на жалбоподателя/както той иска да му се връчват всички книжа по делото – негова Молба от 25.04.25г, л.48/-чрез залепване по реда на чл.18а ал.9 от АПК, на 13.12.25г/след като не е открит на адреса на 05.12.25г и не се е явил в АССГ да получи Разпореждането в периода 06-12.12.25г/.

С Молба от 19.12.25г/15.51часа/ жалбоподателят твърди, че Разпореждането не е публично оповестено и е лишен от достъп до него, като настоява Съдът незабавно, в рамките на същия работния ден/т.е. в периода 15.51ч-17.00ч/- да си изпълни законовите задължения, като оформи писмен документ по Молбата му от 28.11.25г и го оповести, тъй като отказът от дължимия му достъп до документи е неправилен и равностоен от отказ от справедливост и правосъдие.

С Разпореждане от 19.12.25г Съдът е установил, че: 1/ Разпореждането от 18.11.25г му е връчено /по заявления от него начин/- на 13.12.25г; 2/ Разпореждането от 18.11.25г е писмен документ; 3/ Не е бил лишаван от достъп до Разпореждането от 28.11.25г/то му е връчено/.

Съдът намира относно Протокола то съдебно заседание, че: 1/ след края на устните състезания е недопустимо оспорване по реда на чл.193 от ГПК на удостоверителен документ/каквото и да е той/; 2/ Протоколът не се оспорва като неистински удостоверителен документ/по реда на чл.193 от ГПК/, а се иска поправката и допълването му по реда на чл.151 от ГПК; 3/ Молбата от 18.11.25г на жалбоподателя е изрична- да се изслуша аудиозапис от заседанието, като се позовава на чл.151 ал.1,2,4 и 5 от ГПК/всички касаят аудиозапис, ако има такъв/, но не се позовава на чл.151 ал.3 от ГПК/когато няма аудиозапис/; 4/ именно поради това/непозоваването на чл.151 ал.3 от ГПК/, Съдът с Разпореждането от 29.11.25г е указал на жалбоподателя, че все пак ще вземе предвид бележките му,ако са относими към спора /и без да се поправя и допълва Протокола от заседанието по реда на чл.151 ал.3 от ГПК/; 5/ Самият жалбоподател изрично е поискал по това дело/л.48/- всички книжа да му се връчват на адреса му; 6/ Разпореждането от 29.11.25г му е връчено

редовно на адреса- на 13.12.25г; 7/ Жалбоподателят не е лишаван от достъп до Разпореждането; 8/ Публикуването на съдебни актове съгл. чл. 64 ал.1 от ЗСВ цели осигуряване на публичност на съдебната дейност/за неучастващите по делата/, но за страните по делата се прилага чл.138 ал.3 вр. чл. 137 от АПК-връчване на съдебните актове.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл.173 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба от 24.04.24г от Н. В. В. от [населено място] против Решение № РКС24-РИ09-46/22.04.24г на Кмета на район „Красно село“-СО, постановено по негово Заявление по ЗДОИ с вх.№ РКС24-ОИ94-10/03.04.24г.

ОСЪЖДА Н. В. В. от [населено място] да заплати на Столична Община сумата от 1200лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия: